

Brüsszel, 2012.10.26.
COM(2012) 628 final

2012/0297 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló
2011/92/EU irányelv módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2012) 354 final}
{SWD(2012) 355 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

Háttér-információk, a javaslat okai és céljai

A 2011/92/EU irányelv¹ jogilag kötelezővé teszi a környezeti hatásvizsgálat elvégzését mindazon köz- és magánprojektek engedélyezése előtt, amelyek valószínűsíthetően nagymértékű környezeti hatásokat fognak előidézni. Általános az egyetértés abban, hogy az irányelv elérte legfőbb kitűzött célját: a vizsgálat alá vetendő projektek típusával, a fő projektgazda kötelezettségeivel, a vizsgálat tartalmával, valamint a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a nyilvánosság részvételével kapcsolatos minimumkövetelmények bevezetésével EU-szerte egységessé váltak a környezeti tárgyú vizsgálatok alapelvei. Ezzel párhuzamosan a környezeti hatásvizsgálat mint az engedélyezési eljárás egyik szakasza eszközül szolgál az egyes projektek környezeti költségeinek és hasznainak felmérésére, és ezáltal lehetőséget ad a fenntarthatóság biztosítására. Ezért az irányelv kulcsfontosságú eszközévé vált a környezetvédelmi szempontok érvényesítésének a különböző szakpolitikákban, és környezetvédelmi és társadalmi-gazdasági szempontból egyaránt hasznosnak bizonyult.

Az alkalmazás huszonöt éve során a környezeti hatásvizsgálatról szóló irányelv nem ment át jelentős módosításokon, miközben a politikai, a jogi és a műszaki környezet nagymértékben megváltozott. Amint azt a Bizottság által az irányelv alkalmazásáról és hatékonyságáról rendszeresen (legutóbb 2009 júliusában²) közzétett jelentések bemutatják, a végrehajtás tapasztalatai több hiányosságra is ráirányították a figyelmet. A hatodik környezetvédelmi cselekvési program időközi felülvizsgálatában³ a Bizottság hangsúlyozta a környezeti hatások nemzeti szintű értékelése javításának szükségességét, és bejelentette az irányelv felülvizsgálatára vonatkozó szándékát. A szabályozás javítására irányuló törekvésekkel összefüggésben a Bizottság megállapította, hogy az irányelv kapcsán felmerül az egyszerűsítés lehetősége.⁴ E javaslat általános célja az irányelv kodifikált változatának kiigazítása a hiányosságok kiküszöbölésével, a jelenlegi környezetvédelmi és társadalmi-gazdasági változások és kihívások figyelembevételével és az intelligens szabályozás elveinek érvényesítésével.

Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel

Mivel a felülvizsgált irányelv fontos szerepet játszhat az erőforrás-hatékonyság elérésében (például azzal, hogy új követelményeket vezet be egyebek mellett a biológiai sokféleséggel és az éghajlatváltozással összefüggő hatások vizsgálatára, amelyek viszont kapcsolatban vannak a természeti erőforrások felhasználásával), a javaslat azon kezdeményezések közé tartozik, amelyek célja az erőforrás-hatékonyság

¹ A 2011/92/EU irányelv (HL L 26., 2012.1.28., 1. o.) egységes szerkezetbe foglalja a 85/337/EGK irányelvet és annak három módosítását (97/11/EK, 2003/35/EK és 2009/31/EK irányelv).

² COM(2009) 378. Valamennyi jelentés elolvasható a következő internetcímen: <http://ec.europa.eu/environment/eia/eia-support.htm>.

³ COM(2007) 225.

⁴ COM(2009) 15.

Európa megvalósítására irányuló ütemterv⁵ végrehajtása. Az irányelv felülvizsgálata – különösen a fenntartható növekedésre vonatkozó cél kapcsán – az Európa 2020 stratégia⁶ végrehajtását is szolgálja. Mindemellett a felülvizsgált irányelv az Unió azon köteletségének teljesítéséhez is hozzájárul, hogy a kulturális szempontokra valamennyi szakpolitikában és fellépésben tekintettel kell lenni.

2. AZ ÉRDEKELTEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

Konzultáció az érdekeltekkel

A konzultációra 2010-ben, a Bizottság szokásos eljárásai szerint került sor. 2010 júniusától szeptemberéig széles körű nyilvános konzultációt folytattunk le az irányelv felülvizsgálatáról egy internetes kérdőív segítségével, amely az EU összes hivatalos nyelvén rendelkezésre állt. A nyilvános konzultációra 1365 észrevétel érkezett (684 magánszemélyektől, 479 szervezetektől, vállalatoktól és nem kormányzati szervezetektől, 202 kormányzati és közigazgatási szervektől). Emellett az Institute of Environmental Management & Assessment (IEMA)⁷ 1815 kitöltött kérdőívet bocsátott rendelkezésünkre egy olyan felmérésből, amely a Bizottság több kérdését is tartalmazta. A konzultációkat egy konferencia zárta le (2010. november 18–19., Leuven, Belgium), amely a különböző szakkérdésekben jártas érdekeltek véleményét kikérve járult hozzá a széles körű nyilvános konzultáció teljességéhez. A konferencián az európai uniós és a nemzetközi intézmények, a nemzeti, regionális és helyi szintű tagállami hatóságok, az ipar, a környezetvédő szervezetek és az egyetemek képviselőiben 200 résztvevő jelent meg. A nyilvános konzultáció eredményei⁸ és a konferenciáról készült dokumentumok⁹ haszonnal járultak hozzá a Bizottság javaslatának kidolgozásához.

A hatásvizsgálat eredményei

A javaslat kapcsán elvégzett hatásvizsgálat olyan hiányosságokat azonosított a környezetvédelmi hatásvizsgálat szabályozásának jelenlegi rendszerében, amelyek az irányelv nem kielégítő végrehajtását eredményezik (nincs olyan rendelkezés, amely biztosítaná a környezeti hatásvizsgálat során felhasznált információknak és a hatásvizsgálat folyamatának minőségét, végrehajtásbeli hiányosságok), illetve társadalmi-gazdasági költségeket okoznak a végrehajtás kapcsán. E problémák kiküszöbölése nélkül az irányelv veszít hatékonyságából és hatásosságából, és egy idő után már nem lesz képes biztosítani a környezetvédelmi szempontok beépülését a döntéshozatali folyamatokba. A társadalmi-gazdasági költségek a belső piaci harmonizációt is hátráltathatják. Az irányelvben azonosított hiányosságok három problématerületen jelentkeznek: (1) az előszűrés kapcsán; (2) a környezeti hatásvizsgálat minőségével és tartalmával összefüggésben; (3) a környezeti

⁵ COM(2011) 571.

⁶ COM(2010) 2020.

⁷ A környezetvédelem területén működő legnagyobb, az ipar összes ágazatában együttesen több mint 15 000 tagot tömörítő szakmai szövetség.

⁸ <http://ec.europa.eu/environment/consultations/eia.htm>

⁹ <http://ec.europa.eu/environment/eia/conference.htm>

hatásvizsgálat folyamatán belüli, illetve a más jogi aktusok viszonylatában fennálló következtetlenségek kockázatai miatt.

A hatásvizsgálat keretében több beavatkozási lehetőséget is megvizsgáltunk annak érdekében, hogy azonosítsuk a fenti problémák kiküszöbölésének költséghatékony módjait. A vizsgálat eredményei alapján a Bizottság több módosítást javasol, amelyek közül az alábbiak a legfontosabbak.

Az **előszűrés** eljárásának egyértelműbbé tétele érdekében egyfelől a III. mellékletben foglalt kritériumokat kell módosítani, másfelől pedig meg kell határozni az előszűrés nyomán meghozott döntések tartalmával és indokolásával kapcsolatos követelményeket. Ezek a módosítások azt biztosítják, hogy csak olyan projektek esetében kelljen környezeti hatásvizsgálatot végezni, amelyek valószínűsíthetően jelentős hatást fognak gyakorolni a környezetre, miközben a kisebb projekteknek nem kelljen szükségtelen adminisztratív terheket viselniük.

A környezeti hatásvizsgálat **minőségével és tartalmával** kapcsolatban olyan módosításokat javaslunk, amelyek javítják a folyamat minőségét (kötelező tárgykijelölés és minőség-ellenőrzés a környezeti hatásvizsgálatban figyelembe vett információkkal kapcsolatban), pontosítják a környezeti hatásvizsgálathoz összeállítandó jelentés tartalmát (az ésszerű alternatívák kötelező vizsgálata, a végső döntések indokolása, a jelentős káros hatások kötelező utólagos monitoringja), és hozzáigazítják a folyamatot a kihívásokhoz (biológiai sokféleség, éghajlatváltozás, katasztrófakockázatok, a természeti erőforrások rendelkezésre állása).

A **következtetlenségekből** fakadó kockázatok kapcsán a javaslat időkereteket állapít meg az irányelvben meghatározott legfontosabb eljárási szakaszokra (nyilvános konzultáció, előszűrési döntés, végső határozat a környezeti hatásvizsgálatról), és egy egyfajta „egyablakos ügyintézés” megvalósító mechanizmust vezet be annak érdekében, hogy a környezeti hatásvizsgálat és más kapcsolódó uniós jogi aktusok (például a 2010/75/EU, a 92/43/EGK és a 2001/42/EK irányelv) alapján elvégzendő környezeti tárgyú vizsgálatok végrehajtása koordinált vagy egyesített eljárás keretében történjék.

A megvizsgált tizenkét módosítás közül kilenctől jelentős környezeti, illetve társadalmi-gazdasági előnyök várhatók adminisztrációs többletköltség nélkül, sőt, kisebb megtakarításokra is számítani lehet. Két módosítás (az alternatívák vizsgálata és a monitoring) nagy környezetvédelmi és társadalmi-gazdasági hasznot ígér, miközben a projektgazdáknál mérsékelt, a hatóságoknál korlátozott vagy elhanyagolható nagyságú többletköltségek jelentkeznek. A tizenkettőtől (a környezeti hatásvizsgálat hozzáigazítása az új kihívásokhoz) nagy előnyöket lehet várni, ám a projektgazdákra és a hatóságokra egyaránt mérsékelt vagy nagymértékű többletköltségek hárulnak. Hosszú távon arra számítunk, hogy a javasolt módosításokból fakadó jelentős környezetvédelmi és társadalmi-gazdasági előnyök és a kisebb megtakarítások meghaladják a felmerülő adminisztratív többletköltségeket.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

A javaslat összefoglalása

A javaslat a környezet magas fokú védelmének biztosítása érdekében megerősíti a környezeti hatásvizsgálat minőségére vonatkozó rendelkezéseket. Ez azért szükséges, mert a projektek környezetre gyakorolt hatásaival kapcsolatos döntések megalapozottságát nagyban meghatározza a környezeti hatásvizsgálat során felhasznált információk minősége, illetve magának a hatásvizsgálat folyamatának a minősége. A javaslat emellett a szakpolitikai törekvések koherenciáját, a más európai uniós jogi aktusokkal fennálló szinergiák érvényre jutását, valamint az eljárások egyszerűbbé tételét is segíteni igyekszik annak érdekében, hogy kiküszöbölje a szükségtelen adminisztratív terheket.

Az alábbiakban részletesen bemutatjuk az irányelv egyes cikkein és mellékletein végrehajtani javasolt módosítások tartalmát.

Az 1. cikk (2), (3) és (4) bekezdésének módosítása az irányelv alapelveinek és alapfogalmainak egyértelműbbé tételét szolgálja, és a végrehajtás tapasztalatain, valamint a Bíróság ítélkezési gyakorlatán alapul. A „projekt” fogalommeghatározásának módosítása a Bíróság által a C-50/09. sz. ügyben hozott ítéletnek megfelelően egyértelművé teszi, hogy a fogalom a bontási tevékenységre is kiterjed; emellett más szükséges fogalommeghatározások is bekerülnek a szövegbe. Az irányelv alkalmazásának mellőzésére eddig egyedül olyan projektek esetében volt lehetőség, amelyek kizárólag nemzetvédelmi célokat szolgálnak; ez most – a 2001/42/EK irányelvhez igazodva – kiegészül a polgári lakosságot fenyegető veszélyhelyzetekkel.

A 2. cikk (3) bekezdésének módosítása egyfajta „egyablakos ügyintézés” valósít meg a környezeti hatásvizsgálatok területén azáltal, hogy lehetővé teszi az irányelv és a más európai uniós jogi aktusok alapján végrehajtandó eljárások koordinálását vagy egyesítését.

A 3. cikk javasolt módosításainak célja a 2. cikk (1) bekezdésével való összhang megteremtése: egyrészt a „jelentős mértékű” hatásokra korlátozzák a rendelkezés alkalmazását, másrészt pedig a hatásokat újfajta környezeti kérdésekkel egészítik ki (biológiai sokféleség, éghajlatváltozás, katasztrófakockázatok, természeti erőforrások igénybevétele).

A 4. cikk módosításai egyszerűsítik az előszűrést és javítják a tagállamok gyakorlatának összhangját, és biztosítják, hogy a környezeti hatásvizsgálat elvégzése csak akkor legyen kötelező, ha egyértelmű, hogy a projekt a környezetre jelentős hatást fog gyakorolni. A II. melléklet hatálya alá tartozó projektekkel kapcsolatban a cikk egy olyan új bekezdéssel egészül ki, amely meghatározott információknak a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak történő átadására kötelezi a projektgazdát (ezeket az információkat határozza meg részletesen a IIA. melléklet). A cikk egyben a III. mellékletben meghatározott kiválasztási kritériumok felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján történő megállapítására is lehetőséget ad. Az előszűrési döntés tartalmára vonatkozó rendelkezés megerősíti azt a sikeres gyakorlatot, hogy a döntés bizonyos feltételek kikötésével kiigazítja a projektet (a leglényegesebb hatásokból és más uniós környezetvédelmi jogi aktusok alapján rendelkezésre álló információkból

kiindulva), ami elkerülhetővé teszi a teljes vizsgálat lefolytatását azokban az esetekben, amikor a leglényegesebb környezeti hatások problémája a projekt kiigazításával megoldható. A jelentős hatások valószínűsége és a környezeti hatásvizsgálat elvégzésének emiatti szükségessége a tervezett projekt jellegéből, összetettségéből, helyéből és méretéből kiindulva kerül meghatározásra objektív tényezők alapján (a projekt mérete, az értékes erőforrások igénybevétele, a hely környezeti érzékenysége, a lehetséges hatások nagysága és visszafordíthatósága stb.). A javasolt módosítások figyelembe veszik a Bíróság ítélkezési gyakorlatának tanulságait is: a Bíróság hangsúlyozta a „kellően indokolt” előszűrési döntések szükségességét (C-75/08), amelyeknek tartalmazniuk kell vagy amelyekhez mellékelni kell mindazokat az információkat, amelyek alapján ellenőrizhető, hogy a döntés megfelelő előzetes vizsgálaton alapul (C-87/02). A cikk végezetül az előszűrési döntés elfogadásának időkeretét is meghatározza.

Az 5. cikk esetében átfogó módosítást javasolunk, amelynek célja az információk minőségének javítása és a környezeti hatásvizsgálat folyamatának egyszerűsítése. Megmarad az az alapvető követelmény, hogy a projektgazdának környezeti információkat kell szolgáltatnia, ennek formája és tartalma azonban egyszerűsödik és a IV. mellékletben módosított formában kerül meghatározásra. Az új szöveg kötelezővé teszi a tárgykijelölést, és meghatározza a hatáskörrel rendelkező hatóság véleményének tartalmát. A módosítás emellett bevezet egy olyan mechanizmust is, amelynek célja a környezetvédelmi jelentés teljességének és kellő minőségének garantálása.

A 6. cikk (6) bekezdése, amely a nyilvános konzultáció időkeretét szabályozza, úgy módosul, hogy megerősödjék a környezetvédelmi hatóságok szerepe, és konkrét időkeretek vonatkozzanak a környezetvédelmi jelentéssel kapcsolatos konzultációkra.

A 7. cikk (5) bekezdésének módosítása azt a célt szolgálja, hogy a tagállamok, amikor a valószínűsíthetően nagymértékű országhatárokon áttérjedő környezeti hatással járó projektek végrehajtásával kapcsolatos szabályokat meghatározzák, a konzultációk céljára rendelkezésre álló időkeretet is rögzítsék.

A 8. cikk alapjaiban módosul, és több új rendelkezés is megjelenik benne. Először, a cikk időkeretet határoz meg a környezeti hatásvizsgálat eljárásának lezárására. Másodszor, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából (pl. C-50/09) kiindulva kötelezővé teszi a hatáskörrel rendelkező hatóság számára, hogy az engedélyező határozat szövegébe belefoglaljon bizonyos, a határozatot alátámasztó elemeket. Harmadszor, a kötelező utólagos monitoringot csak azon projektek esetében teszi kötelezővé, amelyek jelentős mértékű káros környezeti következményekkel járnak. Ennek megállapítása a konzultációk és az összegyűjtött információk (a környezetvédelmi jelentésben foglaltakat is ideértve) alapján történik, célja pedig a kárenyhítő és a kiegyenlítő intézkedések végrehajtásának és eredményességének értékelése. Bizonyos tagállamok már most is megkövetelnek ilyen monitoringot; ez a monitoring nem ismételheti a más uniós jogi aktusok alapján (például az ipari kibocsátások vagy a vízminőség területén) végzett hasonló tevékenységeket, ezért indokolt közös minimumkövetelményeket meghatározni. Ez a kötelezettség költséghatékony, mert segíthet elkerülni a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt káros hatásokat és a helyreállítási költségeket, és fontos az éghajlatváltozással, a katasztrófakockázatokkal és más hasonló jellegű újajta

kihívásokkal összefüggő hatások kezelése szempontjából. Negyedszer, a hatáskörrel rendelkező hatóságnak, mielőtt döntene az engedélyezésről vagy az engedélyezés megtagadásáról, ellenőriznie kell a környezetvédelmi jelentésben lévő információk naprakész voltát.

A 9. cikk legfontosabb módosítása abban áll, hogy az engedélyező határozattal kapcsolatban a nyilvánosság számára szolgáltatott információknak a monitoringcélú intézkedésekre is ki kell terjedniük.

A 12. cikk módosítása az irányelv végrehajtásának nyomon követéséhez szükséges információkat határozza meg.

Az irányelv két új cikkel (12a. és 12b. cikk) egészül ki, amelyek lehetőséget adnak arra, hogy a Bizottság a IIA., a III. és a IV. mellékletet felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján hozzáigazítsa a tudományos és a műszaki fejlődéshez.

Az irányelv szövegébe újonnan beillesztett IIA. melléklet azokat az információkat határozza meg, amelyeket a projektgazdának a II. melléklet hatálya alá tartozó projektek kapcsán be kell nyújtania. Az előszűrés keretében ezen információk alapján történik annak megállapítása, hogy szükséges-e környezeti hatásvizsgálatot végezni. Ez a módosítás az előszűrés folyamatának összehangolására irányul.

A II. melléklet hatálya alá tartozó projektek előszűrése során alkalmazandó kritériumokat tartalmazó III. melléklet módosítása egyértelműbbé teszi a már most is meglévő kritériumokat (például a kölcsönhatások vagy a más európai uniós jogi aktusokkal való kapcsolatok terén), és újakat is beépít a szabályozásba (elsősorban az újfajta környezetvédelmi kérdésekkel kapcsolatban).

A IV. melléklet az 5. cikkben előírt környezetvédelmi jelentésben figyelembe veendő elemeket tartalmazza. A legfontosabb módosítások további információszolgáltatási kötelezettségeket vezetnek be az ésszerű alternatívák értékelésével, a monitoringcélú intézkedések ismertetésével és az újfajta környezetvédelmi kérdésekkel (pl. éghajlatváltozás, biológiai sokféleség, katasztrófakockázatok, a természeti erőforrások igénybevétele) összefüggő elemek bemutatásával kapcsolatban.

A módosító irányelv átmeneti rendelkezéseket is tartalmaz, melyek a Bíróság ítélezési gyakorlatából (például a C-81/96. sz. ügyben hozott ítéletéből) fakadnak. A környezeti hatásvizsgálatra vonatkozó új rendelkezéseket azokra a projektekre is indokolt alkalmazni, amelyekre vonatkozóan az engedély iránti kérelmet az átültetési határidő előtt nyújtották be, de amelyek környezeti hatásvizsgálatát eddig az időpontig nem zárták le.

Magyarázó dokumentumok

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az irányelv átültetésével kapcsolatos információk minőségének javítása a következő okokból magyarázó dokumentumok benyújtását igényli:

Az irányelv teljes és helyes átültetése alapvető fontosságú annak garantálásához, hogy az irányelv céljai (az emberi egészség és a környezet védelme, valamint az azonos versenyfeltételek biztosítása) megvalósuljanak. A környezeti hatásvizsgálat – különálló elemként vagy az értékelési eljárások szerves részeként – számos köz- és

magánprojekt engedélyezési folyamatában jelen van. Emellett az irányelv végrehajtása sok esetben erősen decentralizált módon történik, hiszen alkalmazását sok helyütt – sőt, bizonyos tagállamokban átültetését is – regionális és helyi szintű hatóságok végzik. Végül az irányelv kodifikált szövegének közzététele várhatóan változásokat fog előidézni az eredeti irányelvet és annak három módosítását fokozatosan átültető nemzeti intézkedésekben. A kodifikált változatot módosító, ezúton javasolt irányelv rendelkezéseinek végrehajtása érdekében a tagállamoknak várhatóan különböző szakpolitikai területeken kell intézkedéseket hozniuk, és nemzeti, regionális és helyi szinten számos különböző jogszabályt kell majd módosítaniuk.

A felsorolt tényezők növelik az irányelv helytelen átültetésének és végrehajtásának kockázatát, és bonyolítják a Bizottságnak az EU-jog alkalmazásának nyomon követésével kapcsolatos feladatait. A felülvizsgált irányelv átültetésére vonatkozó egyértelmű információk rendelkezésre állása ezért rendkívül fontos a nemzeti jogszabályok és az irányelv közötti megfelelés biztosításához.

A magyarázó dokumentumok összeállítása adminisztrációs többletterhet jelenthet azon tagállamok számára, amelyek nem minden esetben dolgoznak így. A magyarázó dokumentumok ugyanakkor szükségesek az átültetés teljességének és helyességének eredményes ellenőrzéséhez, ami viszont a fentiekben megmagyarázott okokból alapvetően fontos; másfelől pedig nincs olyan kevésbé terhes intézkedés, amely lehetővé tenné a hatékony ellenőrzést. A magyarázó dokumentumok mellett jelentős mértékben hozzájárulhatnak a Bizottságra a megfelelés nyomon követése kapcsán nehezedő adminisztratív terhek csökkentéséhez is: nélkülük jelentős mértékű erőforrások igénybevétele volna szükséges, illetve számtalan alkalommal kellene felvenni a kapcsolatot a nemzeti hatóságokkal ahhoz, hogy a Bizottság valamennyi tagállam esetében fel tudja térképezni az átültetési módszereket. Ezért a magyarázó dokumentumok összeállításával járó esetleges adminisztratív terhek arányban állnak az elérni kívánt céllal, az eredményes átültetés és az irányelvben kitűzött célok maradéktalan érvényesülésének biztosításával.

A fentiek miatt indokolt arra kérni a tagállamokat, hogy az átültető intézkedések bejelentésével együtt egy vagy több olyan dokumentumot is benyújtsanak, amelyek megmagyarázzák az irányelv rendelkezései és a nemzeti átültető aktusok megfelelő részei közötti összefüggéseket.

Jogalap

Mivel az irányelv elsődleges célja a környezet védelme az EUMSZ 191. cikkének megfelelően, a javaslat jogalapja az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdése.

A szubszidiaritás és az arányosság elve, a jogi aktus típusának megválasztása

Mivel a javaslat nem tartozik az Európai Unió kizárólagos hatáskörébe, a szubszidiaritás elve érvényesül.

A tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani a javaslat célkitűzéseit. A jelenleg hatályos jog az EU teljes egészére vonatkozóan meghatároz minimumkövetelményeket a projektek környezeti tárgyú értékeléséhez, és céljai között szerepel az irányadó nemzetközi egyezményekkel (például az Espooi, az Árhusi és a Biológiai Sokféleség Egyezmény) való összhang biztosítása is. Ezt az

alapelve ez a javaslat is megtartja, amikor további harmonizációt kezdeményez a környezeti tárgyú vizsgálatok elveiben, illetve amikor a következetlenségek kiküszöbölésére törekszik. A minimumkövetelmények teljesítése érdekében valamennyi tagállamnak kell intézkedéseket hoznia; a tagállamok egyenkénti fellépése hátráltatná a belső piac működését, hiszen az eltérő nemzeti jogi rendelkezések akadályozhatják az országhatárokon átívelő gazdasági tevékenységet.

Az EU-szintű fellépés jobb megoldást kínál a javaslatban kitűzött célok elérésére. Az irányelv 1985-ös elfogadása óta az EU kibővült, a kezelendő környezeti kérdések megsokszorozódtak és súlyosbodtak, miközben a nagyobb EU-szintű projektek is megszorozódtak (lásd például az energetikában és a közlekedésben végrehajtott, több tagállamot érintő projekteket). Mivel a környezeti kérdések (például az éghajlatváltozás vagy a katasztrófakockázatok) nem ismernek országhatárokat, és az országhatárokat átívelő projektek száma sem elhanyagolható, az EU-szintű fellépés szükséges, és hozzáadott értéket képvisel a tagállamok egyenkénti fellépéséhez képest. Az EU fellépése olyan kérdéseket is kezelhetővé tesz, amelyek az EU mint egész számára fontosak, mint például az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás vagy a katasztrófák megelőzése, és szerepet játszik az Európa 2020 stratégia fenntartható növekedésre irányuló céljainak teljesítésében is.

A javaslat ezért megfelel a szubszidiaritás elvének.

A javasolt aktus irányelv, tekintettel arra, hogy a javaslat meglévő irányelv módosítására irányul. A javaslat általános célokat és kötelezettségeket határoz meg, miközben elegendő mozgásteret hagy a tagállamok számára a megfelelést biztosító intézkedések és a részletes végrehajtás eszközeinek megválasztásában. A javaslat ezért megfelel az arányosság elvének.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek az EU költségvetését érintő vonzatai.

5. OPCIONÁLIS ELEMELK

A javaslat érinti az Európai Gazdasági Térséget, ezért arra is alkalmazandónak kell lennie.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló
2011/92/EU irányelv módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,¹⁰

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére,¹¹

a rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2011/92/EU irányelv meghatározott, a környezeti tárgyú vizsgálatnak alávetendő projektek típusára, a projektgazdák fő kötelezettségeire, a vizsgálat tartalmára, valamint a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a nyilvánosság részvételére vonatkozó minimumkövetelmények bevezetésével összehangolta a projektekre vonatkozóan elvégzett környezeti tárgyú vizsgálatok alapelveit, és ezáltal hozzájárul a környezet és az emberi egészség magas fokú védelméhez.
- (2) A hatodik környezetvédelmi cselekvési program időközi értékelése,¹² valamint a Bizottságnak a 2011/92/EU irányelv elődje, a 85/337/EGK irányelv alkalmazásáról és hatékonyságáról a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett legutóbbi jelentése¹³ hangsúlyozta a projektekre vonatkozóan elvégzett környezeti tárgyú vizsgálatok jobbá tételének, valamint az irányelvnek az azóta nagymértékben átalakult szakpolitikai, jogi és műszaki környezethez való hozzáigazításának szükségességét.

¹⁰ HL C [...], [...], [...] o.

¹¹ HL C [...], [...], [...] o.

¹² COM(2007) 225.

¹³ COM(2009) 378.

- (3) A környezeti tárgyú vizsgálatokra irányuló eljárások minőségének javítása, az eljárás különböző lépéseinek egyszerűbbé tétele, valamint a más uniós jogi aktusok és szakpolitikák, illetőleg a tagállamok által nemzeti hatáskörben kialakított stratégiák és politikák viszonylatában fennálló koherencia és szinergiák növelése érdekében a 2011/92/EU irányelvet módosítani kell.
- (4) Az elmúlt évtizedben megnőtt a környezeti kérdések, köztük az erőforrás-hatékonyság, a biológiai sokféleség, az éghajlatváltozás és a katasztrófakockázatok súlya a szakpolitikai döntéshozatalban, ezért ezeknek a kérdésköröknek – különösen az infrastruktúra-fejlesztési projektek vonatkozásában – kritikus helyet kell elfoglalniuk az értékelési és a döntéshozatali folyamatokon belül.
- (5) „Az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemterve” című közleményében¹⁴ a Bizottság vállalta, hogy a 2011/92/EU irányelv felülvizsgálatában tágabb értelemben vett erőforrás-hatékonysági megfontolásokat is érvényesít.
- (6) A talajvédelmi tematikus stratégia¹⁵ és az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemterve kiemeli a talaj mint erőforrás fenntartható használatának fontosságát, valamint azt, hogy foglalkozni szükséges a települések által elfoglalt területek kiterjedésének fenntarthatatlan időbeli növekedésével („területelvonás”). Az Egyesült Nemzetek égisze alatt 2012. június 20–22-én Rio de Janeiróban megtartott fenntarthatósági konferencia záróokmánya elismeri a helyes területgazdálkodás (a talajjal való gazdálkodást is ideértve) gazdasági és társadalmi jelentőségét, valamint a földterületek állapotromlásának visszafordítására irányuló sürgős fellépés szükségességét. Ezért a köz- és a magánprojekteknek – egyebek mellett megfelelő nemzeti, regionális és helyi szintű területhasznosítási tervek és politikák kialakításával – számításba kell venniük és korlátozniuk kell azokat a hatásait, amelyeket a földterületekre és ezen belül különösen a területelvonásra, valamint a talajokra és ezen belül különösen a szervesanyag-tartalomra, az erózióra, a tömörödéssre és a talajlezárássra gyakorolnak.
- (7) A biológiai sokféleségről szóló ENSZ-egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény), amelynek az Európai Unió részes fele, úgy rendelkezik, hogy a projekteknek az Egyezmény 2. cikke értelmében vett biológiai sokféleségre gyakorolt jelentős káros hatásait a lehetőségek szabta keretek között, az indokolt esetekben meg kell vizsgálni annak érdekében, hogy ezek a hatások elkerülhetők vagy minimalizálhatók legyenek. Ennek az előzetes hatásvizsgálatnak hozzá kell járulnia az Európai Unió 2010-ben elfogadott¹⁶ azon kiemelt céljának teljesítéséhez, amely szerint 2020-ig meg kell állítani a biológiai sokféleség csökkenését és az ökoszisztéma-szolgáltatások leépülését, valamint, ahol csak lehet, e tekintetben helyre kell állítani az eredeti állapotot.
- (8) Az Unió által az Egyezménnyel összefüggésben vállalt kötelezettségeknek, valamint a biológiai sokféleségre vonatkozó, 2020-ig szóló EU-stratégiának¹⁷ megfelelően a környezetre gyakorolt jelentős káros hatások elkerülése, csökkentése és lehetőség szerinti ellentételezése érdekében tett intézkedéseknek hozzá kell járulniuk ahhoz,

¹⁴ COM(2011) 571.

¹⁵ COM(2006) 231.

¹⁶ Az Európai Tanács következtetései, 2010. március.

¹⁷ COM(2011) 244.

hogyan ne romoljon a környezet minősége, és összességében ne csökkenjen a biológiai sokféleség.

- (9) Az éghajlatváltozás a jövőben is károsítani fogja a környezetet és hátráltatni fogja a gazdasági fejlődést. Ezzel összefüggésben ahhoz, hogy az éghajlatváltozás hatásait az Unió teljes területén hatékonyan kezelni lehessen, elő kell segíteni az Unió környezeti, társadalmi és gazdasági értelemben vett ellenálló képességének megerősítését. Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást és az éghajlatváltozás hatásainak mérséklését célzó intézkedéseknek az európai uniók jog számos szegmensére ki kell terjedniük.
- (10) A Bizottság által a természeti csapások és az ember okozta katasztrófák megelőzésére irányuló közösségi koncepcióról a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett közlemény¹⁸ nyomán 2009. november 30-án elfogadott következtetéseiben az Európai Unió Tanácsa felkérte a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EU kezdeményezéseinek végrehajtása, felülvizsgálata és továbbfejlesztése tekintettel legyen a katasztrófakockázatok megelőzésével és kezelésével kapcsolatos aggályokra, valamint az Egyesült Nemzeteknek a nagyszabású infrastruktúra-fejlesztési projektek katasztrófakockázati vonatkozásainak értékelésére irányuló eljárások létrehozása iránti igényt hangsúlyozó hiogói cselekvési programkeretére (2005–2015).
- (11) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 167. cikkének (4) bekezdése értelmében az Unió által tiszteletben tartandó és támogatandó kulturális sokszínűség szerves részét képező kulturális örökség és táj védelme és támogatása területén hasznos fogalommeghatározásokat és alapelveket tartalmaznak az Európa Tanács vonatkozó egyezményei, különösen pedig az európai építészeti örökség védelméről szóló egyezmény, az európai tájvédelmi egyezmény és a kulturális örökség társadalmi értékéről szóló keretegyezmény.
- (12) A Bizottság „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című közleményében¹⁹ meghatározott célkitűzésekkel összhangban, az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés beindítása érdekében a 2011/92/EU irányelv alkalmazása során – különösen a kis- és középvállalkozások számára – versenyalapú üzleti környezetet szükséges biztosítani.
- (13) A tapasztalatok megmutatták, hogy a polgári lakosságot fenyegető veszélyhelyzetekben a 2011/92/EU irányelv rendelkezéseinek tiszteletben tartása káros következményekkel járhat, ezért a tagállamokat fel kell hatalmazni arra, hogy a megfelelő esetekben az irányelv alkalmazásától eltekintsenek.
- (14) Meg kell határozni azokat az információkat, amelyeket a projektgazda köteles átadni a hatáskörrel rendelkező hatóságnak annak megállapításához, hogy a 2011/92/EU irányelv II. mellékletének hatálya alá tartozó projektekre kell-e környezeti tárgyú értékelést végezni („előszűrés”).
- (15) Annak biztosítása érdekében, hogy környezeti tárgyú vizsgálatokat csak olyan projektekre vonatkozóan kelljen végezni, amelyekről valószínűsíthető, hogy jelentős hatást gyakorolnak a környezetre, ideértve különösen az értékes erőforrásokat igénybe

¹⁸ COM(2009) 82.

¹⁹ COM(2010) 2020.

vevő vagy ilyen erőforrásokra kiható, a környezetvédelmi szempontból érzékeny helyen megvalósítani tervezett és a potenciálisan veszélyes vagy visszafordíthatatlan következményekkel járó projekteket, ki kell igazítani és egyértelműbbé kell tenni a 2011/92/EU irányelv III. mellékletében foglalt kiválasztási kritériumokat, amelyeket a tagállamok annak meghatározása során vesznek figyelembe, hogy a környezetre gyakorolt jelentős hatásaik miatt mely projekteket kell vizsgálatnak alávetni.

- (16) Az előszűrés hatékonyságának biztosítása érdekében annak meghatározása során, hogy valószínűsíthetők-e jelentős környezeti hatások, a tagállamoknak azonosítaniuk kell a figyelembe veendő legfontosabb kritériumokat, és fel kell használniuk mindazokat a többletinformációkat, amelyek az uniós jogi aktusokban előírt más vizsgálatokból esetleg rendelkezésre állnak. Ezzel összefüggésben – különösen azokra az esetekre vonatkozóan, amikor nincs szükség környezeti tárgyú vizsgálatra – helyénvaló meghatározni az előszűrési döntés tartalmát.
- (17) A hatáskörrel rendelkező hatóságokat kötelezni kell a környezetvédelmi jelentés formájában benyújtandó környezeti információk tárgyának és részletezettségének meghatározására („tárgykijelölés”). A vizsgálatok minőségének javítása és a döntéshozatali folyamat egyszerűsítése érdekében fontos uniós szinten meghatározni azokat az információkategóriákat, amelyekre a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak ezt a meghatározást el kell végezniük.
- (18) A folyamat minőségének javítása és a környezeti szempontoknak a projektekre vonatkozó tervezési munka korai szakaszában történő figyelembevétele érdekében a projektgazda által a projektről benyújtandó környezetvédelmi jelentésnek indokolt tartalmaznia a tervezett projekt ésszerű alternatíváinak értékelését, beleértve annak értékelését is, hogy a projekt megvalósítása nélkül valószínűsíthetően hogyan változna idővel a környezet állapota („alapfogatókönyv”).
- (19) Intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy a környezetvédelmi jelentésekben a 2011/92/EU irányelv IV. mellékletének megfelelően megadott adatok és információk teljesek és kellő minőségűek legyenek. A vizsgálatok felesleges megismétlésének elkerülése céljából a tagállamoknak figyelembe kell venniük, hogy a környezeti tárgyú vizsgálatok különböző szinteken, illetve különböző eszközökkel végezhetők el.
- (20) Az átláthatóság és az elszámoltathatóság biztosítása érdekében meg kell követelni, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság az engedélyt megadó határozatát indokolja, valamint hogy az indokolás tanúskodjék arról, hogy a hatóság figyelembe vette a lefolytatott konzultációk eredményeit és az összegyűjtött információkat.
- (21) A projektekkel összefüggő építési és üzemeltetési tevékenységhez társuló jelentős környezeti hatások nyomon követésére vonatkozóan olyan közös minimumkövetelményeket kell meghatározni, amelyek biztosítják, hogy minden tagállamban azonos megközelítés érvényesüljön, valamint hogy a kárenyhítő és a kiegyenlítő intézkedések végrehajtása után egyetlen hatás se lépje túl az előzetesen előre jelzett mértéket. Ez a nyomon követés nem ismételheti és nem lépheti túl a más uniós jogi aktusokban előírt nyomonkövetési tevékenységeket.
- (22) A hatékonyabb döntéshozatal ösztönzése és a jogbiztonság növelése érdekében, figyelemmel a tervezett projekt jellegére, összetettségére, helyére és méretére is, meg kell állapítani a projektek környezeti tárgyú vizsgálatának különböző szakaszaiban

igénybe vehető időkereteket. Ezeknek az időkereteknek semmilyen körülmények között sem szabad hátrányosan befolyásolniuk a környezetvédelem szintjét, különösen abban az esetben, ha ez a szint más környezetvédelmi tárgyú uniós jogi aktusból fakad, sem a nyilvánosság tényleges részvételét vagy az igazságszolgáltatáshoz való jogot.

- (23) A vizsgálatok közötti átfedések kiküszöbölése, az igazgatási feladatok bonyolultságának csökkentése és a gazdaságosság növelése érdekében abban az esetben, ha ebből az irányelvből és más uniós jogi aktusból – így különösen a bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 2001/42/EK irányelvből,²⁰ a vadon élő madarak védelméről szóló 2009/147/EK irányelvből,²¹ a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló 2000/60/EK irányelvből,²² az ipari kibocsátásokról szóló 2010/75/EU irányelvből²³ vagy a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 92/43/EGK tanácsi irányelvből²⁴ – fakadóan egyszerre kell környezeti hatásvizsgálatot végezni, a tagállamoknak olyan koordinált vagy egyesített eljárásokat kell követniük, amelyek kielégítik az érintett uniós jogi aktusokban foglalt követelményeket.
- (24) Az új rendelkezéseket azokra a projektekre is indokolt alkalmazni, amelyekre vonatkozóan az engedély iránti kérelmet az átültetési határidő előtt nyújtották be, de amelyek környezeti hatásvizsgálatát eddig az időpontig nem zárták le.
- (25) A tagállamok és a Bizottság által a magyarázó dokumentumok tárgyában 2011. szeptember 28-án elfogadott együttes politikai nyilatkozattal összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéseikhez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi aktusok megfelelő részei közötti kapcsolatokat. Ezen irányelv vonatkozásában a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy indokolt ilyen dokumentumokat átadni.
- (26) Annak érdekében, hogy a kiválasztási kritériumokat és a környezetvédelmi jelentésben megadandó információk körét hozzáigazíthassa a műszaki fejlődéshez és a szakmai gyakorlat fejlődéséhez, a Bizottságot az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke alapján fel kell hatalmazni arra, hogy a 2011/92/EU irányelv IIA., III. és IV. melléklete vonatkozásában jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten is – megfelelő konzultációkat folytasson.
- (27) A felhatalmazáson alapuló aktusok kidolgozása és szövegének megállapítása során a Bizottságnak biztosítania kell a releváns dokumentumok egyidejűleg, késedelem nélkül és megfelelő módon történő átadását az Európai Parlament és a Tanács részére.
- (28) Mivel ezen irányelv célját: a környezet és az emberi egészség magas szintű védelmének a projektek környezeti tárgyú vizsgálatára vonatkozó minimumkövetelmények megállapításával történő biztosítását a tagállamok nem

²⁰ HL L 197., 2001.7.21., 30. o.

²¹ HL L 20., 2010.1.26., 7. o.

²² HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

²³ HL L 334., 2010.12.17., 17. o.

²⁴ HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

képesek kielégítően elérni, és ezért az intézkedés tárgyát képező környezetvédelmi kérdések terjedelme, jelentősége és országhatárokon átívelő jellege miatt ez a cél uniós szinten jobban elérhető, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek megfelelően intézkedéseket hozhat. Az ugyanezen cikkben meghatározott arányossági elvvel összhangban ez az irányelv nem lépi túl a kijelölt cél eléréséhez szükséges mértéket.

(29) A 2011/92/EU irányelvet mindezeknek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTÁK EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2011/92/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) A (2) bekezdés a) pontjának első francia bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„– épületek vagy egyéb létesítmények kivitelezése és bontása,”.

b) A (2) bekezdés a következő fogalommeghatározással egészül ki:

„g) »környezeti hatásvizsgálat«: a környezetvédelmi jelentés elkészítését, a konzultációk lefolytatását (az érintett nyilvánossággal és a környezetvédelmi hatóságokkal lefolytatott konzultációkat egyaránt ideértve), a hatáskörrel rendelkező hatóság által a környezetvédelmi jelentés tartalmának és az engedélyezési eljárás során lefolytatott konzultációk eredményeinek figyelembevételével végrehajtott vizsgálatot, valamint a határozatra vonatkozó információszolgáltatást magában foglaló, az 5–10. cikkel összhangban lévő folyamat.”

c) A (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok, ha a nemzeti jog azt előírja, eseti alapon úgy határozhatnak, hogy ezt az irányelvet a kizárólag nemzetvédelmi célokat szolgáló, illetve a kizárólag a polgári lakosságot fenyegető veszélyhelyzetekben szükségessé váló intézkedéseket végrehajtó projektekre nem alkalmazzák, amennyiben úgy ítélik meg, hogy az irányelv alkalmazása e célok teljesülését károsan befolyásolná.

(4) Ezt az irányelvet nem kell alkalmazni azokra a projektekre, amelyek részleteit egyedi nemzeti jogi aktus határozza meg, amennyiben a jogi aktus megalkotásának folyamata biztosítja ezen irányelv céljainak teljesülését, ideértve az információszolgáltatásra vonatkozó célok teljesülését is. A tagállamok a **XXX [Kiadóhivatal: beírandó ezen irányelv száma]** irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott naptól számítva két évente tájékoztatják a Bizottságot azokról az esetekről, amelyekre ezt a rendelkezést alkalmazták.”

2. A 2. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azokra a projektekre vonatkozóan, amelyekkel összefüggésben a környezetre gyakorolt hatások vizsgálatát ez az irányelv és más uniós jogi aktusok egyidejűleg teszik kötelezővé, olyan koordinált vagy egyesített eljárást kell lefolytatni, amely kielégíti az érintett uniós jogi aktusok követelményeit.

A koordinált eljárásban – más irányadó uniós jogi aktusok ellenkező értelmű rendelkezéseinek sérelme nélkül – a hatáskörrel rendelkező hatóság koordinálja az uniós jogi aktusok által előírt, különböző hatóságok által végrehajtott különböző egyedi vizsgálatokat.

Az egyesített eljárásban – más irányadó uniós jogi aktusok ellenkező értelmű rendelkezéseinek sérelme nélkül – a hatáskörrel rendelkező hatóság egy vagy több hatóság vizsgálatát egyesítő egyetlen környezeti hatásvizsgálatot hajt végre.

A tagállamok kijelölik azt az egyetlen hatóságot, amelynek feladata, hogy elősegítse minden egyes projekt engedélyezési eljárásának végrehajtását.”

3. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

A környezeti hatásvizsgálat keretében minden egyedi esetre vonatkozóan a 4–11. cikkel összhangban megfelelő módon azonosítani kell, le kell írni és értékelni kell az egyes projektek jelentős mértékű közvetlen és közvetett hatásait a következő tényezőkre:

- a) a lakosságra, az emberi egészségre és a biológiai sokféleségre, különös figyelemmel a 92/43/EGK tanácsi irányelv(*) és a 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv(**) alapján védett fajokra és élőhelyekre;
- b) a földterületre, a talajra, a vizekre, a levegőre és az éghajlatváltozásra;
- c) az anyagi javakra, a kulturális örökségre és a tájra;
- d) az a), a b) és a c) pontban felsorolt tényezők közötti kölcsönhatásokra;
- e) az a), a b) és a c) pontban felsorolt tényezőknek a természetes és az emberi tevékenységből fakadó katasztrófakockázatokkal szembeni kitettségre, sérülékenységre és ellenálló képességre.

(*) HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

(**) HL L 20., 2010.1.26., 7. o.”

4. A 4. cikk a következőképpen módosul:

- a) A (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A II. melléklet hatálya alá tartozó projektekre vonatkozóan a projektgazda információkat szolgáltat a projekt jellemzőiről, a környezetre gyakorolt lehetséges hatásairól, valamint a jelentős hatások elkerülése és mérséklése érdekében tervezett

intézkedésekről. Az információszolgáltatásnak a IIA. mellékletben található jegyzéket kell követnie.

(4) Abban az esetben, ha a (2) bekezdés alkalmazásában esetenkénti vizsgálat elvégzésére vagy küszöbértékek vagy szempontrendszer megállapítására kerül sor, a hatáskörrel rendelkező hatóság figyelembe veszi a projekt jellemzőivel és helyével, valamint a környezetre gyakorolt lehetséges hatásaival összefüggő kiválasztási kritériumokat. A figyelembe veendő kiválasztási kritériumok részletes jegyzékét a III. melléklet tartalmazza.”

b) A cikk a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A hatáskörrel rendelkező hatóság a (2) bekezdés szerinti döntését a projektgazda által rendelkezésre bocsátott információk alapján, a más uniós jogi aktusok által a környezetre gyakorolt hatásokra vonatkozóan esetleg megkövetelt tanulmányok, előzetes ellenőrzések vagy vizsgálatok eredményeinek figyelembevételével hozza meg. A (2) bekezdés szerinti döntésnek teljesítenie kell a következő követelményeket:

a) a döntés szövegének ismertetnie kell, hogyan történt a III. mellékletben meghatározott kritériumok figyelembevétele;

b) a döntés szövegének tartalmaznia kell annak kifejtését, hogy miért kell vagy nem kell elvégezni az 5–10. cikk szerinti környezeti hatásvizsgálatot;

c) abban az esetben, ha a döntés értelmében nem kell elvégezni az 5–10. cikk szerinti környezeti hatásvizsgálatot, a döntés szövegének tartalmaznia kell a környezetre gyakorolt esetleges jelentős hatások elkerülése, megakadályozása vagy mérséklése érdekében tervezett intézkedések leírását;

d) a döntés szövegét a nyilvánosság elé kell tární.

(6) A hatáskörrel rendelkező hatóság a (2) bekezdés szerinti döntését az engedélyezés iránti kérelem időpontjától számított három hónapon belül hozza meg, amennyiben a projektgazda valamennyi szükséges információt benyújtotta. A tervezett projekt jellegére, összetettségére, helyére és méretére való tekintettel a hatáskörrel rendelkező hatóság ezt a határidőt három hónappal meghosszabbíthatja; ez esetben a hatáskörrel rendelkező hatóság tájékoztatja a projektgazdát a határidő meghosszabbításának okairól és arról, hogy a döntés meghozatala mikorra várható.

Ha a projektre vonatkozóan el kell végezni az 5–10. cikk szerinti környezeti hatásvizsgálatot, akkor az e cikk (2) bekezdése szerinti döntés szövegének tartalmaznia kell az 5. cikk (2) bekezdésében meghatározott információkat.”

5. Az 5. cikk (1), (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha el kell végezni az 5–10. cikk szerinti környezeti hatásvizsgálatot, akkor a projektgazda elkészíti a környezetvédelmi jelentést. A környezetvédelmi jelentésnek az e cikk (2) bekezdése szerinti meghatározáson kell alapulnia, és tartalmaznia kell mindazokat az információkat, amelyekre ésszerűen szükség lehet a tervezett projekt környezetre gyakorolt hatásaival kapcsolatos kellően megalapozott döntések meghozatalához, figyelemmel a mindenkor rendelkezésre álló ismeretekre és

vizsgálati módszerekre, a projekt jellemzőire, műszaki kapacitására és helyére, a lehetséges hatások jellemzőire, a tervezett projekt lehetséges alternatíváira, valamint arra, hogy egyes kérdések (ideértve a lehetséges alternatívák értékelését is) mennyiben kezelhetők jobban más szinten, ideértve a tervezés szintjét is, illetőleg más vizsgálati követelmények figyelembevételével. A környezetvédelmi jelentésnek a IV. melléklet részletes jegyzékében felsorolt információkat kell tartalmaznia.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóság konzultál a 6. cikk (1) bekezdésében említett hatóságokkal és a projektgazdával, majd ennek alapján meghatározza, hogy a projektgazda az e cikk (1) bekezdése szerinti környezetvédelmi jelentésben mely információkat és milyen részletességgel köteles bemutatni. Ennek érdekében meghatározza különösen:

- a) a beszerzendő határozatokat és szakvéleményeket;
- b) azokat a hatóságokat és a nyilvánosság azon csoportjait, amelyek valószínűsíthetően érintettek;
- c) az eljárás egyes szakaszait és azok időtartamát;
- d) a tervezett projekt és annak konkrét jellemzői szempontjából ésszerűen felmerülő alternatívákat;
- e) a környezet azon, a 3. cikkben felsorolt elemeit, amelyekre a projekt valószínűsíthetően jelentős hatást fog gyakorolni;
- f) az egy adott projekt vagy projekttypus sajátos jellemzőivel összefüggésben benyújtandó információkat;
- g) a más döntéshozatali szinten vagy más uniós jogi aktuson keresztül beszerzett azon információkat és ismereteket, valamint azokat a vizsgálati módszereket, amelyeket fel kell használni.

E célból a hatáskörrel rendelkező hatóság igénybe veheti akkreditált és műszaki szempontból felkészült, e cikk (3) bekezdésének megfelelő szakértők közreműködését. A hatáskörrel rendelkező hatóság a projektgazdától utólag csak akkor kérhet további információkat, ha ezt új körülmények indokolják, és a kérés szükségességét a hatáskörrel rendelkező hatóság kellően megmagyarázza.

(3) Az 5. cikk (1) bekezdése szerinti környezetvédelmi jelentések teljességének és kellő minőségének garantálása érdekében:

- a) a projektgazda köteles biztosítani, hogy a környezetvédelmi jelentést akkreditált és műszaki szempontból felkészült szakértők készítsék; vagy
- b) a hatáskörrel rendelkező hatóság köteles biztosítani, hogy a környezetvédelmi jelentést akkreditált és műszaki szempontból felkészült szakértők és/vagy nemzeti szakértőkből álló bizottságok ellenőrizzék.

Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság az 5. cikk (2) bekezdése szerinti meghatározás során akkreditált és műszaki szempontból felkészült szakértők közreműködését vette

igénybe, akkor ugyanezekon szakértők közreműködését a projektgazda nem veheti igénybe a környezetvédelmi jelentés elkészítéséhez.

A tagállamok meghatározzák az akkreditált és műszaki szempontból felkészült szakemberek közreműködésének és kiválasztásának részletes szabályait (például a szükséges szakképesítések, az értékelők kijelölése, az engedélyezés és az eljárásból való kizárás vonatkozásában).”

6. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) A (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A különböző szakaszokra olyan ésszerű időkereteket kell meghatározni, amelyek elegendő időt biztosítanak:

a) a 6. cikk (1) bekezdésében említett hatóságok és a nyilvánosság tájékoztatására; valamint

b) a 6. cikk (1) bekezdésében említett hatóságok és az érintett nyilvánosság felkészülésére és a környezettel kapcsolatos döntéshozatali eljárásokban való, e cikk rendelkezéseinek megfelelő tényleges részvételére.”

b) A cikk a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az érintett nyilvánossággal az 5. cikk (1) bekezdése szerinti környezetvédelmi jelentésről folytatandó konzultációra legalább harminc, legfeljebb hatvan nap időkeretet kell biztosítani. Kivételes esetekben, ha a tervezett projekt jellege, összetettsége, helye vagy mérete úgy kívánja, a hatáskörrel rendelkező hatóság ezt az időkeretet harminc nappal meghosszabbíthatja; ez esetben a hatáskörrel rendelkező hatóság tájékoztatja a projektgazdát az időkeret meghosszabbításának okairól.”

7. A 7. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az érintett tagállamok a 6. cikk (5) és (6) bekezdésében említett intézkedések és időkeretek alapján meghatározzák az e cikk (1)–(4) bekezdésének végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat; ezeket a szabályokat úgy kell meghatározni, hogy az érintett tagállam területén a projektre vonatkozóan lehetővé tegyék az érintett nyilvánosság számára a környezettel kapcsolatos, a 2. cikk (2) bekezdése szerinti döntéshozatali eljárásokban való tényleges részvételt.”

8. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

(1) Az engedélyezési eljárás során figyelembe kell venni a konzultációk eredményeit és az 5., a 6. és a 7. cikk alapján összegyűjtött információkat. Ebből a célból az engedélyező határozat szövegének tartalmaznia kell:

a) a hatáskörrel rendelkező hatóság által a 3. cikknek megfelelően elvégzett környezeti tárgyú értékelést és a határozat alkalmazásának környezeti feltételeit, beleértve a jelentős káros következmények elkerülését, csökkentését és, ha lehet, ellentételezését célzó legfontosabb intézkedések ismertetését is;

b) a projekt engedélyezésének legfontosabb indokait, figyelemmel a többi figyelembe vett lehetséges alternatívára, ideértve annak értékelését is, hogy a projekt megvalósítása nélkül valószínűsíthetően hogyan változna idővel a környezet állapota („alapfogatókönyv”);

c) a 6. és a 7. cikk alapján beérkezett észrevételek összefoglalását;

d) egy olyan nyilatkozatot, amely röviden ismerteti, hogy hogyan történt a környezeti szempontok beillesztése az engedélybe, továbbá hogyan történt a konzultációk eredményeinek és az 5., a 6. és a 7. cikk alapján összegyűjtött információknak az engedélybe történő beépítése vagy más módon történő figyelembevétele.

Azon projektek esetében, amelyek valószínűsíthetően jelentős mértékű országhatárokon áttérjedő következményekkel fognak járni, a hatáskörrel rendelkező hatóság információkat szolgáltat arról, hogy miért nem vette figyelembe az érintett tagállam által a 7. cikk szerinti konzultációk keretében megfogalmazott észrevételeket.

(2) Ha a konzultációkból és az 5., a 6. és a 7. cikk alapján összegyűjtött információkból az derül ki, hogy a projekt jelentős mértékű káros hatásokat fog gyakorolni a környezetre, akkor a hatáskörrel rendelkező hatóság a 6. cikk (1) bekezdésében említett hatóságokkal és a projektgazdával együttműködve indokolatlan késedelem nélkül megfontolja az 5. cikk (1) bekezdése szerinti környezetvédelmi jelentés átdolgozásának és a projekt módosításának szükségességét annak érdekében, hogy ezek a káros hatások elkerülhetők vagy mérsékelhetők legyenek, valamint azt, hogy szükség van-e további kárenyhítő és kiegyenlítő intézkedések végrehajtására.

Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság az engedélyezés mellett dönt, akkor köteles gondoskodni arról, hogy az engedély tartalmazzon olyan intézkedéseket, amelyek biztosítják a jelentős mértékű káros hatások figyelemmel kísérését, és ezáltal módot adnak a végrehajtás, valamint a kárenyhítő és a kiegyenlítő intézkedések várt eredményességének értékelésére és az esetleg előre nem látott káros következmények behatárolására.

A figyelemmel kísérendő paraméterek típusát és a figyelemmel kísérés időtartamát a tervezett projekt jellegéhez, helyéhez és méretéhez, valamint a projekt környezetre gyakorolt hatásainak jelentőségéhez igazodva, az arányosság követelményének szem előtt tartásával kell megválasztani.

Erre a célra indokolt esetben a más uniós jogi aktusok alapján már egyébként is végzett nyomonkövetési tevékenységek is igénybe vehetők.

(3) Attól számítva, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság megkapta az 5., a 6. és a 7. cikk alapján összegyűjtött összes szükséges információt, beleértve a más uniós jogi aktusokban meghatározott különös vizsgálatok eredményeit is, továbbá lezárultak a 6. és a 7. cikkben előírt konzultációk, a hatáskörrel rendelkező hatóság a projektre vonatkozó környezeti hatásvizsgálat rá eső részét három hónapon belül befejezi.

A tervezett projekt jellegére, összetettségére, helyére és méretére való tekintettel a hatáskörrel rendelkező hatóság ezt a határidőt három hónappal meghosszabbíthatja;

ez esetben a hatáskörrel rendelkező hatóság tájékoztatja a projektgazdát a határidő meghosszabbításának okairól és arról, hogy a határozat meghozatala mikorra várható.

(4) Az engedélyező, illetve az engedélyezést megtagadó határozat meghozatala előtt a hatáskörrel rendelkező hatóság – különös tekintettel a jelentős káros következmények elkerülése, csökkentése és, ha lehet, ellentételezése érdekében tervezett intézkedésekre – ellenőrzi az 5. cikk (1) bekezdésében előírt környezetvédelmi jelentés naprakész voltát.”

9. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az engedélyező vagy az engedélyezést elutasító határozat meghozatala után a hatáskörrel rendelkező hatóság vagy hatóságok erről a körülményről a megfelelő eljárásokkal összhangban tájékoztatják a nyilvánosságot és a 6. cikk (1) bekezdésében említett hatóságokat, és a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják:

a) a határozat tartalmát és a határozat alkalmazásának esetleges feltételeit;

b) a környezetvédelmi jelentés és az érintett nyilvánosság által megfogalmazott aggályok és vélemények vizsgálatát követően a határozat alapjául szolgáló főbb indokokat és megfontolásokat, beleértve a nyilvánosság részvételének folyamatára vonatkozó információkat is;

c) a jelentős káros hatások elkerülése, csökkentése és, ha lehet, ellentételezése érdekében tervezett legfontosabb intézkedések leírását;

d) a 8. cikk (2) bekezdése szerinti figyelemmel kísérést biztosító intézkedések leírását, ha vannak ilyenek.”

b) A cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben meghatározott információkat már akkor a nyilvánosság rendelkezésére kell bocsátani, amikor a hatáskörrel rendelkező hatóság a projekt környezeti hatásvizsgálatának rá eső részét elvégezte.”

10. A 12. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok a **XXX [Kiadóhivatal: beírandó ezen irányelv száma]** irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott naptól számítva hatévente tájékoztatják a Bizottságot különösen:

a) az I. és a II. melléklet hatálya alá tartozó projektek közül azoknak a számáról, amelyekre vonatkozóan el kellett végezni az 5–10. cikkben előírt vizsgálatot;

b) az elvégzett vizsgálatoknak az I. és a II. mellékletben megjelölt projektkategóriák szerinti bontásáról;

- c) az elvégzett vizsgálatoknak a projektgazda típusa szerinti bontásáról;
- d) a II. melléklet hatálya alá tartozó projektek közül azoknak a számáról, amelyekre vonatkozóan elvégzésre került a 4. cikk (2) bekezdésében előírt meghatározás;
- e) a környezeti hatásvizsgálatok folyamatának átlagos időtartamáról;
- f) a környezeti hatásvizsgálatok átlagos költségéről.”

11. Az irányelv a következő 12a. és 12b. cikkel egészül ki:

„12a. cikk

A Bizottság jogosult a 12b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat elfogadni annak érdekében, hogy a III. mellékletben foglalt kiválasztási kritériumok és a IIA. és a IV. mellékletben található jegyzék módosításával az említett mellékleteket hozzáigazítsa a tudományos és a műszaki fejlődéshez.

12b. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk tartalmazza.

(2) A 12a. cikk útján a Bizottságnak adott felhatalmazás [Kiadóhivatal: beírandó ezen irányelv hatálybalépésének napja]-tól/-től határozatlan időre szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 12a. cikk szerinti felhatalmazást bármikor visszavonhatja. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 12a. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok csak akkor lépnek hatályba, ha az adott jogi aktusra vonatkozó értesítést követően két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel kifogást, vagy az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezt az időtartamot az Európai Parlament vagy a Tanács saját kezdeményezésére két hónappal meghosszabbíthatja.”

12. A 2011/92/EU irányelv mellékletei ezen irányelv mellékletének megfelelően módosulnak.

2. cikk

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb [DÁTUM]-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések

és az irányelv közötti kapcsolatokat megmagyarázó dokumentumot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjelenniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegéről, amelyeket az ezen irányelvvel szabályozott területen elfogadnak.

3. cikk

Az ezen irányelvvel módosított 2011/92/EU irányelv 3–11. cikkében foglalt kötelezettségeket azokra a projektekre is alkalmazni kell, amelyek esetében az engedélyezés iránti kérelem benyújtása a 2. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében megjelölt időpont előtt történt, de amelyek vonatkozásában a környezeti hatásvizsgálat az említett időpontig nem zárult le.

4. cikk

Ez az irányelv *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, [...] -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

1. Az irányelv a következő IIA. melléklettel egészül ki:

„IIA. MELLÉKLET: A 4. CIKK (3) BEKEZDÉSE SZERINTI INFORMÁCIÓK

1. A projekt ismertetése, ezen belül különösen:

a) a teljes projekt – beleértve, ha releváns, a talajfelszín alatti környezetet is – fizikai jellemzőinek bemutatása az építés és az üzemelés tartamára vonatkozóan;

b) a projekt helyének bemutatása, különös tekintettel a projekt által valószínűsíthetően befolyásolt földrajzi területek környezeti érzékenységére.

2. Azon környezeti tényezők ismertetése, amelyekre a tervezett projekt valószínűsíthetően jelentős hatást fog gyakorolni.

3. Azon, a tervezett projekt által a környezetre gyakorolt, valószínűsíthetően jelentős hatások ismertetése, amelyek a következőkből erednek:

a) az előre láthatóan keletkező maradékokból és kibocsátásból, valamint a hulladékképződésből;

b) a természeti erőforrások, különösen a talaj, a földterület, a vizek és a biológiai sokféleséget megtestesítő élővilág igénybevételéből, ideértve a hidromorfológiai változásokat is.

4. A környezetre gyakorolt esetleges jelentős káros hatások elkerülése, megelőzése vagy ellentételezése céljából tervezett intézkedések ismertetése.

2. A III. és a IV. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„III. MELLÉKLET: A 4. CIKK (4) BEKEZDÉSE SZERINTI KIVÁLASZTÁSI KRITÉRIUMOK

1. A PROJEKTEK JELLEMZŐI

A projektek jellemzőit különösen a következő szempontokra figyelemmel kell megvizsgálni:

a) a projekt mérete, beleértve, ha releváns, az érintett talajfelszín alatti környezet kiterjedését is;

b) kölcsönhatások más projektekkel és tevékenységekkel;

c) a természeti erőforrások, különösen a földterület, a talaj, a vizek és a biológiai sokféleséget megtestesítő élővilág igénybevétele, ideértve a hidromorfológiai változásokat is;

d) hulladékkeletkezés;

e) környezetszennyezés és zavaró hatások;

f) természetes és az emberi tevékenységből fakadó katasztrófa- és baleseti kockázatok, különös tekintettel a hidromorfológiai változásokra, a felhasznált anyagokra, technológiákra vagy élő szervezetekre, a sajátos felszíni vagy talajfelszín alatti körülményekre vagy alternatív felhasználásokra, valamint a balesetek vagy katasztrófa-helyzetek valószínűségére és a projekt e kockázatokkal szembeni sérülékenységére;

g) a projekt hatásai az éghajlatváltozásra (az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása tekintetében, beleértve a területhasznosításból és annak megváltozásából, valamint az erdészeti tevékenységből származó kibocsátásokat is), a projekt hozzájárulása az ellenálló képesség javulásához, valamint az éghajlatváltozás hatásai a projektre (például igazodik-e a projekt az időjárás várható megváltozásához);

h) a projekt hatásai a környezetre és különösen a földterületekre (a települések területének időbeli növekedése – területelvonás), a talajra (szervesanyag-tartalom, erózió, tömörödés, talajlezárás), a vizekre (mennyiség és minőség), a levegőre és a biológiai sokféleségre (populációk minősége és egyedszámai, ökológiai rendszerek károsodása és fragmentálódása);

i) az emberi egészséggel kapcsolatos kockázatok (például a vizek vagy a levegő szennyezése folytán);

j) a projekt hatásai a kulturális örökségre és a tájra.

2. A PROJEKTEK HELYE

Azon földrajzi területek környezeti érzékenységét, amelyekre a projektek valószínűsíthetően hatással lesznek, a következő szempontok hangsúlyos figyelembevételével kell megvizsgálni:

a) jelenlegi és tervezett területhasznosítás, beleértve a területelvonást és a fragmentálódást is;

b) a terület természeti erőforrásainak (beleértve a talajt, a földterületeket, a vizeket és a biológiai sokféleséget is) viszonylagos gazdagsága, rendelkezésre állása, minősége és regenerációs képessége;

c) a természetes környezet terhelhetősége, különös tekintettel:

i. a vizes élőhelyekre, a folyók és a tavak partvidékére, a folyótorkolatokra;

ii. a tengerparti területekre;

iii. a hegyvidékekre és az erdős területekre;

iv. a természetvédelmi területekre és parkokra, az állandó gyepterületekre, a fokozott természeti értékű mezőgazdasági területekre;

v. a tagállami jog alapján kiemelten kezelt vagy védelem alá helyezett területekre, a tagállamok által a 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 92/43/EGK tanácsi irányelv alapján kijelölt Natura 2000 területekre, a nemzetközi egyezmények védelme alatt álló területekre;

vi. azokra a területekre, ahol korábban nem sikerült teljesíteni az uniós jogi aktusban meghatározott és a projekt szempontjából releváns környezetvédelmi minőségi előírásokat, illetve ahol ezen előírások teljesítése valószínűsíthetően nem fog sikerülni;

vii. a sűrűn lakott területekre;

viii. a tájra, a történelmi, kulturális vagy régészeti jelentőségű területekre.

3. A LEHETSÉGES HATÁS JELLEMZŐI

A projektek lehetséges jelentős hatásait a fenti 1. és 2. pontban felsorolt szempontok alapján kell megvizsgálni, különös figyelemmel:

a) a hatás nagyságára és térbeli kiterjedésére (földrajzi terület, valószínűsíthetően érintett lakosság);

b) a hatás természetére;

c) a hatás országhatárokon áttérjedő jellegére;

d) a hatás erejére és összetettségére;

e) a hatás valószínűségére;

f) a hatás időtartamára, gyakoriságára és visszafordíthatóságára;

g) a hatás bekövetkezésének sebességére;

h) a hatásoknak más (különösen a meglévő, illetve jóváhagyott) projektek hatásaival való kölcsönhatására, függetlenül attól, hogy a projektgazda azonos-e vagy sem;

i) a valószínűsíthetően jelentős mértékben érintett területek környezeti jellemzőire;

k) a más európai uniós jogi aktusokban előírt vizsgálatokból a környezetre gyakorolt hatásokra vonatkozóan rendelkezésre álló információkra és megállapításokra;

l) a hatások eredményes mérséklésének lehetőségeire.

IV. MELLÉKLET: AZ 5. CIKK (1) BEKEZDÉSE SZERINTI INFORMÁCIÓK

1. A projekt ismertetése, beleértve különösen:

a) a teljes projekt – beleértve, ha releváns, a talajfelszín alatti környezetet is – fizikai jellemzőinek, valamint víz- és területigényének bemutatását az építés és az üzemelés tartamára vonatkozóan;

b) a termelési folyamat lényeges jellemzőinek bemutatását például a felhasznált anyagok, energia és természeti erőforrások (beleértve a vizeket, a földterületeket, a talajt és a biológiai sokféleséget is) jellegére és mennyiségére vonatkozóan;

c) a tervezett projekttel összefüggő üzemeltetési tevékenység során keletkező maradékok és kibocsátások (a vizekbe, a levegőbe, a talajra és a talajba jutó

szennyezések, zaj, rezgések, fény, hő, sugárzás stb.) típusára és mennyiségére vonatkozó becslést.

2. A figyelembe vett alternatívák műszaki, helymegválasztási és más vonatkozásainak ismertetése (például a tervezés, a műszaki kapacitás, a méret és a kiterjedés vonatkozásában) a környezetre a legkisebb hatást gyakorló alternatíva megjelölésével, valamint a környezeti hatások figyelembevétele mellett a választást alátámasztó legfontosabb okok felsorolásával.

3. Leírás a környezet meglévő állapotának releváns aspektusairól és azok valószínűsíthető időbeli alakulásáról a projekt végrehajtása nélkül (alapforgatókönyv). Ennek a leírásnak ki kell terjednie az esetleg már fennálló, a projekt szempontjából releváns környezeti problémákra, köztük különösen azokra, amelyek környezeti szempontból fontos területeket és természeti erőforrások igénybevételét érintik.

4. A környezet azon aspektusainak ismertetése, amelyekre a javasolt projekt valószínűsíthetően jelentős mértékű hatást fog kifejteni, ideértve különösen a népességet, az emberi egészséget, az állat- és a növényvilágot, a biológiai sokféleséget, a nyújtott ökoszisztéma-szolgáltatásokat, a földterületeket (területelvonás), a talajt (szervesanyag-tartalom, erózió, tömörödés, talajlezárás), a vizeket (minőség és mennyiség), a levegőt, az időjárási viszonyokat, az éghajlatváltozást (üvegházhatást okozó gázok kibocsátása, beleértve a területhasznosításból és annak megváltozásából, valamint az erdészeti tevékenységből származó kibocsátásokat is, mérséklő hatás, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás szempontjából releváns hatások, amennyiben a projekt figyelembe veszi az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó kockázatokat), az anyagi javakat, a kulturális örökséget, beleértve az építészeti és a régészeti örökséget is, valamint a tájat; az ismertetésnek ki kell terjednie a felsorolt tényezők közötti kölcsönhatásokra, valamint a felsorolt tényezőknek a természetes és az emberi tevékenységből fakadó katasztrófakockázatokkal szembeni kitettségére, sérülékenységére és ellenálló képességére is.

5. A tervezett projekt mindazon, a környezetre gyakorolt, valószínűsíthetően jelentős mértékű hatásainak ismertetése, amelyek egyebek mellett a következőkből erednek:

a) a projekt létéből;

b) a természetes erőforrások, ezen belül különösen a földterületek, a talaj, a vizek, a biológiai sokféleséget megtestesítő élővilág és a nyújtott ökoszisztéma-szolgáltatások igénybevételéből, ezen erőforrások rendelkezésre állásának maximális figyelembevételével, a változó időjárási körülmények fényében is;

c) a szennyezőanyag-kibocsátásból, a keltett zajból, rezgésekből, fényből, hőből és sugárzásból, a zavaró hatások okozásából, a hulladékok ártalmatlanításából;

d) az emberi egészséggel, a kulturális örökséggel, a környezettel kapcsolatos (például balesetek vagy katasztrófahelyzetek miatti) kockázatokból;

e) a hatások és más projektek és tevékenységek hatásai közötti kölcsönhatásokból;

f) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásából, beleértve a területhasznosításból és annak megváltozásából, valamint az erdészeti tevékenységből származó kibocsátásokat is;

g) az igénybe vett technológiákból és anyagokból;

h) a hidromorfológiai változásokból.

A valószínűsíthetően jelentős mértékű hatások ismertetésének ki kell terjednie a projekt valamennyi közvetlen és közvetett, másodlagos, kölcsönhatásban jelentkező, országhatárokon áttérjedő, rövid, közép- és hosszú távú, tartós és átmeneti, kedvező és kedvezőtlen hatására. Az ismertetésnek figyelembe kell vennie az Európai Unió és a tagállamok szintjén megállapított, a projekt szempontjából releváns környezetvédelmi célkitűzéseket.

6. Az 5. pont szerinti környezeti hatások megállapítása céljából alkalmazott előrejelzési módszerek ismertetése, valamint a legfontosabb bizonytalansági tényezők és ezek hatásbecslésre és a legkedvezőbb alternatíva kiválasztására kifejtett hatásainak bemutatása.

7. Az 5. pont szerinti jelentős káros környezeti következmények elkerülése, csökkentése és, ha lehet, ellentételezése érdekében tervezett intézkedések ismertetése, valamint az esetleg javasolt monitoringtevékenység bemutatása, beleértve a projekt végrehajtását követően a környezetre gyakorolt káros hatásokra vonatkozóan elvégzendő elemzések előkészítését is. Az ismertetésnek el kell magyaráznia, hogy a tervezett intézkedések milyen mértékben csökkentik vagy ellentételezik a jelentős káros következményeket, és mind az építés, mind az üzemeltetés tartamára ki kell terjednie.

8. Azon természetes és az emberi tevékenységből fakadó katasztrófakockázatok és baleseti kockázatok elemzése, amelyekkel szemben a projekt sérülékeny lehet, valamint az ilyen jellegű kockázatok megelőzése, illetve a veszélyhelyzetekre való felkészülés és reagálás érdekében (például a módosított 96/82/EK irányelv alapján) esetleg tervezett intézkedések bemutatása.

9. A fenti pontok alapján megadott információk nem technikai jellegű összefoglalása.

10. Azon nehézségek (műszaki vagy hozzáértésbeli hiányosságok) esetleges jelzése, amelyekkel a projektgazda az előírt információk összegyűjtése során szembesült, a rendelkezésre bocsátott ismertetések és leírások elkészítése során felhasznált források megjelölése, valamint a legfontosabb bizonytalansági tényezők és ezek hatásbecslésre és a legkedvezőbb alternatíva kiválasztására kifejtett hatásainak bemutatása.”